

*Så jag drar mig tillbaka från väntrumsalar
mot jordens mörka ögonhålor
vänder blicken från det svåra*

*det må vara hårt och kallt
men det är bekant*

SANDRA HOLMQVIST

SOLVEIG VON SCHOULTZ | DIKTER

Vinnarbidragen 2024

SVENSKA FOLKSKOLANS VÄNNER

Vinnarbidragen
i Solveig von Schoultz-tävlingen

2024

Skrifter utgivna av Svenska folkskolans vänner – volym 244
ISBN 978-952-7076-67-5
Layout: Rabbe Sandelin
Oy Nordprint Ab, Helsingfors 2024

Vinnarbidragen
i Solveig von Schoultz-tävlingen

2024

Solveig von Schoultz- tävlingen 2024

Första pris, 5000 euro, tilldelas Aja Lund, Jakobstad, som i sin feministiskt och erotiskt kryddade diktsvit "Lustkväde till landsbygden" vildsint öser på med extra allt, inom ramen för ett noga tyglat och träffsäkert poetiskt formspråk. I Lunds sammansvetsade landsbygdsburlesk läggs förr och nu, ruralt och urbant i lager på lager, när diktjaget likt mången människa av idag flänger mellan staden och landet, och frågar sig om man ska bo där det växer eller där man växer.

Andra pris, 3000 euro, tilldelas Sofia Rönn, Skaftung, för en anonym diktsvit som på ett sjungande melodiskt språk frambesvärjer en stark kroppslig förbindelse till jorden, kanske den ärvda, och naturen omkring den. Dikterna pendlar mellan en lustfylld önskan om att ge sig hän, uppgå och tillhöra, och den mörka insikten om att vara fångad av en jord som "rej [ha] tvinna järntrån/ som en ring runt fingri mett".

Tredje pris, 2000 euro, går till Lotta Djupsund, Helsingfors, för åtta dikter utan titel. I denna trevande, prövande diktvärld spränger vardagens detaljer in i det eteriska med diamantens skärpa. Glidandet mellan det som sinnena kan förnimma och det omöjliga är sömlöst, spelet med mellanrum, avstånd och luftighet sker sällsynt intagande. Tillstånd som tidigare inte haft namn döps. Iakttagelserna är färska som snöflingor som FLYGER RAKT IN I MUNNEN.

Ett hedersomnämmande går till Sandra Holmqvist, Vasa, för diktsviten Mythologie moderne. I denna läckra, fantasieggande och både narrativt och formmässigt stringenta diktsvit möter vi mytologiska naturväsen i uppdaterad form: Menninkäinen på bussen på väg hem från kontoret, huldran med ena halvan av ansiktet uppsminkat på Instagram, näcken som motvillig badvakt. Också de här dikterna kretsar kring en längtan efter naturen och ringar skickligt in livets krav på varje väsen: suget efter att fånga allt man kan ur det närmaste man kan komma.

Ett hedersomnämmande går till Sofia Östman, Bennäs, för den anonyma diktsviten som inleds med "Jag är örnen som kommer till dem som försöker ta något som inte är deras". Med otrolig fingerkänsla och val av skrivdon lyckas Östman skapa en atmosfär av psykisk ohälsa och livskraftig – för att inte glömma – lekfull bitterhet. En svit som tagen ur en 70-åringars feberdrömmar.

I pris

Aja Lund

Lek är min läkare, ord är min älskare, bild är min vägvisare. Jag föddes på jordbruk i Markby, lärde mig ordbruk i Nykarleby, fembarnsbruk i Purmo och bildbruk i Jakobstad. Jag vältrar mig i kontraster, bygger rum och relationer och har många förhållanden med mig själv. Jag är fotograf och konstnär som samlar på saker och innehar en kuriosaaffär. Jag har också en affär med staden och ett äktenskap med landet, eller var det nu kanske tvärtom?

LUSTKVÄDE TILL
LANDSBYGDEN

Sakral förspelskoral

Stör ej själsskötet, det skall födas nu

Jag är på väg till mitt land
jag försvinner till det orörda
för att skriva ner landet
bygden
landsblygden

Nu börjar livet
föd mig, blöd mig, rör mig
blodmor jordmor

Du kan inte bo där inget växer
i natur kan du vara natur
du kan vara del
du kan vara hel

men ack och tack och fuck ändå
hur vi surdegbakas bäst av nödår

Jag kan inte bo där jag inte växer

Radarsador och sinnesskördar

för att jag är jätteromantisk och jättekonstig
och således får man förekomma i mitt land
och för att du är vriden tvärtom
och det får du föreligga i mitt land
hur vi än slåss måste vi överlevnadshållaihop
i vårt land

landsbygdsrysningar finns i alla väderstreck
men
mylla ner oss
mylla ner sig
mylla ner mig
mylla ner dig

så då så
ögonvila och dans i skogsbrynsdimmans trans

rentvättad refräng
jag vill inte bo där inget växer

Så vek jag sist ihop känslöherbariet
sju sorters kakor och sju sorters blommor
under huvudbyggnaden

moln efter moln efter moln
älskade drömskade längtelse
bindelse lidelse frielse
jag kommer ånyo

Jag sporrar mig till armod
fast det är att driva med de verkligt lidande
men vad kan jag, min kropp närs av umbärande
och jag tappar halvlyckligt bort mig i kyrkråttors krökar

Oj, där tänkte vi krocka, hej hej urban!
nu jobbar vi, nu stressar vi, nu är vi some-viktiga
vi går på gym, vi går inte på grannens gård
vi går på restaurang, vi kör inte med gamla bilar
vi köper laminatgolv och kaffe i muggar
vallar muggar och mobiler
ut på bete, mata megaflödesmängder
smyglaktar
och det är fränt, och fan så grymt, och kiva stil

vi använder sugrör i plast,
nu finns de i papper också
jag trånar efter mina livsnerviga gröna gräslöksrör
tar mitt huckle och ger mig ut på grusvägskrokar

Räknar urlakade fönsterögon
sextionio
elva om jag går till hörnet där jag syns minst

tillfällig förvaring

mitt barn springer gatlopp
tvättar sig sorgfritt i gatornas stuprörsregn
jag erinrar djur i glesbygdsgalopp

hoppla
mitt barn
skriv ut mig från stan

Alldeles intill grusvägskanten
genom vågigt fönsterglas
vid mönstrad köksbordsvaxduk
skalar hon ett kvällsäpple
åt honom halv tio
samkväm varje varje kväll
med ringlande skalringar
och samma bruna knivska
nötandes diamantbröllopsringar

han som lekte med far min
hon som är syster till mor min
som satte på telefonluren
halv tio när det var fruktkväll

Det här är ett sidospår
men vet ni vad
vi spårar ur på landet, också
min inre nunnehora
för ett korståg
och då är det inte så bara att,

att plöja vidare som inget hänt
ploga raka fåror
sätta sättknölna

att inte sätta floskler i jord kan inbilla mig smartare
men vad gör jag med oväxt
därför drar jag ner byxor
så jag kan sätta mig på mänsklighet

det är ett heltidsarbete att älska
Dig
för du är jord
sluta bit mig!
mitt läkkött är sämre, jag är åldrad nu
mitt i orgasmen
ser jag min kalender från femman
alla ögonlockande bilder sammanflätas
i en enda fältåker, med säkert femtio eller mera fåror

och mina tankefingrar greppar
de greppar hyveln och spånen spånar ur
hugg av hundtänder men allra allra mest
de där pappahänderna
Frälsaren
ordådror blodar fram i jordådror
som leveras, men kretsloppar
hela, hela tiden
Ord Blod Jord

Jag lägger min mun på en hud
trycker självaste själen mot en stam
i björk, den bara står och står så stadigt
fast allting ändå susar
Satan susar i säven, men vet ni!
Jag är golgatakorsad jag.

Vira vira vira
mig tätt ihop
med råfolk

expandera mitt livsvrål
i jord med dig ord

vilken framtid skall jag köpa
råmjölk i hink
socker i pink
kärlekskonserv
höghusnerv

svetsar reservflygplan

Älskade skog
älskog
Fatta fittliden!
Häckla kukhuden!
Sommarregnvått fitteripotpurri

och jag såg en ny himmel och en ny jord
sjöng vi
och mina rötter rotade
och mina grenar grenade
bevara hjärtat
och lägg lappar på huvudluckan
voj fröjdandes nära ögat!

II pris

Sofia Rönn

Jag är som hemma i hela Österbotten. En barndom i Nykarleby, ett mognande i Lillby och en familjebildning i Skaftung. Jag har alltid vetat att jag kan skriva men alltid hållit käften för jag har trott att ingen velat höra vad jag har att säga. Det kan i och för sig stämma men nu har jag slutat bry mig.

Jag har aldrig egentligen förstått mig på poesi, men alltid älskat rim och lätttexter. När lyriken hittar en rytm. Utan att veta att det skulle bli estradpoesi av det, började jag skriva dagbok igen när jag kraschade in i väggen i slutet av 2020. Sedan kunde jag inte sluta. Jag hittar skrivinspiration i det som vanligt folk helst vänder bort blicken från. Sätter ord på det du helst inte vill kännas vid. Allt som är smutsigt, rått, kallt, hårt, mörkt, kantstött och övergivet. Det äkta, brutalt ärliga och okonstlade. I alla känslor från skam till eufori, i generationers obearbetade trauman. I allt med lantbruket som inte är romantiskt, allt med naturen som är obekvämt och okontrollerbart. I det som låter finskt och känns österbottniskt.

ÖDELAND

sist ja va hid
ett ställ i världen fullt av liv
men nu ere tid
ti ta tag i allt som ha lämna kvar
rosta gangjärn
flagna mål
finns e nanting ti rädd
ti ta vara på

stejnväggen
som ett kalde, hårde skal
gråna ribbor
som en skranglo tavelram
en dejl av me
for me slaktbiln tå för läng san
en dejl av me
komber alltjämt ti vara kvar

instängd i kättan
tjudra fast i kättingan
gjuti fast i betonjin i ett gambä stall
bortglömd
för allti dömd
ti lämn jär
ti mögel bort
å förfall

he ekar tomt i hagan er
drar måsan av trådan
ja river ner
upptrampa stigar
växer igen
men vann ni bruka ligg minns trädrötren än
stänger ögona
ti ödelandi
ett sista adjö
he komber itt nan springand tå ja ropar

tsee-ööö

STRÖMAN

vill ga langt tibak
böri tär tu börjar
glid iväg
gung fram så mjukt
leta ströman din smek bort
allt som nangang ha teiji sjukt
tå allt var tyst
hör ja på langt håll
tett ljud

he brusar
höger å höger
tills he e he enda ja hör
å ja rusar
genom igenväxta snår
tills ja har huvu mett fylld
åv tett då

å ja stiger ner
andas djupt
släpper tag
kastar me ut
nu e ja äntligen tin

å ja blundar
tå du drar me langt under
så langt ner så ja sir itt na
men ja kan andas igen

å nu ere tu som får bestäm
som tar maktin

å kastar me mot stejnan
river me över nerfalli träder
trycker me genom åppdämningar
åv kvistar, bark å näver
tvingar me ti känn att ja lever

drar mee me in i dina djupa virvlar
strömans mörka dans
vill framåt men på sama gang
itt att vi ska försvinn nastans

men du e stark
å ja har itt en chans
att ställ me åpp å sta
å rop att du ska stann
kräva du ska lämn kvar

ja har itt na ana val
än ti koma mee de
hejla veijin
lyft upp arman
släpp ur
minnas vann vi börja
å känn vann vi tar slut

ja ha ju allti vila si
vann vi mynnar ut.

KOMA

koma vårtid
varenda kväld
tå himlen e mittemellan
syren å eld

koma hör
tå isan brakar sånder
bäckan, åan rusar fram
ropar ta oss ut ti havi
koma mee
föli ströman
ta mee de all ouppfyllda drömar
allt som fröjs fast oss
hold tibak oss
försvinder bort

koma nu å känn
tå natten e så kort
å jolen e så våt
skriv namni mett i an tär du sår
dra in e djupt i lungorna
å skrik san ut e hårt

koma nu i vår
liksom förr om åren
koma varma vindar
fingertoppar över låren
över hoptorka knoppar
över vår stela kroppar
koma vår
tid åpp
frusi isblock

å nu e du jär
å jaa ja komber
ja e nästan tär
vår tid e nu i vår
koma över me som en våg

å vi droppar
smältar
rinder
koma skåda nu
tå all brasor brinder

koma nu
för vi ska ligg
å skåda
dagens lågor var ti nattens glöd

koma nu
å lämn gambä drivor
ti smält ner å dö.

TOPP TI TÅ

utandning
lova rejn, lova åska
blås
itt ett enda ord e sagt
men vi talar sama språk

under mörka ögonbryn
in i våta ögonvrår

pannlugg
som ett knogjärn millan fingran
borar in naglan
griper tag

dyker neråt
öppnar kättingan runt nackan
di har skava bort na liti hår
låter dem fall ner på backan
låter itt dem skava åpp na flejr sår

fingran snurrar ett par varv
medsols i skuldrons virvel
handen över rydjins raka linje
arman runt din starka rygg
din brejda svank
nåsan i gropin brejver höftbejnen
höger, vänster
arman följer mee
handflator kupa över runda kullar
läger ner
just jär i skarvi
mellan mjukt å strävt

tummin, pekfingri
en ring runt skafti
från rotin ut ti sista strå
voi tå nan sku känn me
som ja känder te
från topp ti tå.

JOLEN

di fråga om ja lovar
att ja tar e
itt lovar bort me åt na ader
om ja skriver på ett paper
skriver siffror på datorer

tar ja kontori
me fyra vita väggar
fyra nitti graders hörn
fyrkanto skärmar
fönster
allting inruta tills ja dör

å ja lova
ja berätta itt
om he som ja rej har
att ja rej va åppteiji
bortgift för längsan

att ja rej hadd teiji
rostin
dambi
oljon
dynjon
skitin händren
svart rändren under naglan
kvarlämna taggtråd i återväxta hagar

små å stor stejnar
ja e som dem all
fastkila millan fjädror
gnissland mot metall

ni får itt lös me
för jolen har rej tvinna järntrån
som en ring runt fingri mett

he e mitt öde
ti älsk i nöd
å lust ovanpå an

dö på an
döden kan itt skilj oss át
för áv jolen ska ja leva
me jolen ska ja vara
i verklihejtin som i sagona
me jolen ska ja leva
lyckli i alla mina dagar

á ja böv itt skriv på ett enda paper
bövmitt be om lov
bövmitt säg förlát

jolen komber allti ti första
att he som e sleiji ner hårt
trycker tjälan ápp tibak
he som itt har starka röter
kan itt för evigt haldas á sta

áv jolen ha ja entá komi
ti jolen ska ja áter vaar

sá át jolen
behöver itt ja lova naa.

III pris

Lotta Djupsund

Jag är bosatt i Helsingfors men född och uppvuxen i Karleby. Jag är fotokonstnär, och för tillfället magisterstuderande vid Aalto-universitetet. Mina verk behandlar ofta vardagsupplevelsen, jag är intresserad av den och av konstupplevelsen, skillnaden mellan dessa två, och de sinnestillstånd som de upplevs i.

Hittar en dikt i tamburen

Den handlar om att leva eller inte leva
ett högljutt liv

EN SNÖFLINGA FLYGER RAKT IN I MUNNEN PÅ MIG
PRECIS NÄR JAG STIGER UT GENOM DÖRREN

Gatan är en bild av sig själv

Jag har övervägt att släppa taget
om det jag håller fast
Det jag inbillade mig har nu förmultnat
och jag tror fortfarande på de naturliga cyklerna

I ett försök att hålla himlarna klara
en stund till
vill jag ha det kvar,
men i varje fantasi jag berättar för mig själv
är slutet alltid lika

Jag har ett liv inuti livet
Där är det som om mitt ansikte var kluvet itu
och endast ena halvan är synlig åt gången,
och kroppen fylls med luft,
den är tyngre än alla stenarna,
tyngre än gatan

När man ledsagas från punkt till punkt
och inte besitter någon vilja,
önskan,
krav,
dröm
Man hör hur bildörrarna slår igen
Stegen styr fram och bort,
småstenarna knarrar

Man får en karta,
men när man väl öppnar kartan är det
vita områden överallt där man skulle resa
Man tänker, att man
orienterar sig rakt igenom det vita
Idel nya bländande gläntor

Det bor ingen här,
alla besöker vi bara,
sticker fram en näve full med gräs och blad
och en naken kind

Ute står trädstammarna och väntar

Jag handhar en ilska lugn som en iskall natt
Jag kan ledas vart än som krävs

Morgon (mandarin)

Efter en natt av medelmåttig sömn hittar jag en mandarin under madrassen
Skalet är spräckt med ett vertikalt snitt mellan navarna
Köttet är intakt

Revolution

“Du får välja tre sinnen, tre av fem räcker”
Jag behöver inte lukten
eller smaken,
säger jag

Försöker vara djärv i min snabbhet
Om det skulle ge mig ett övertag

“Du tror du vet vad du avstår från”
Ja,
jag tror jag vet vad jag avstår från

Nu när vi äntligen blivit vuxna,
nu när man har ett förflutet

Är det någon som lyssnar nu
Om ni river allt så har jag inget att skriva om

Om ni river allt nu, innan jag hinner fram,
blir jag inte ihågkommen som en poet av revolutionen

Så jag vill att ni håller det inom er en stund till:
vi filar på formuleringarna
Jag vill dö mitt i revolutionen,
inne i den största möjliga mängden hopp

Allt det skit all galla som ändå kommer fram vid återuppbyggandet,
vill inte ha med det att göra

Jag behöver inte veta hur hunger luktar, och
jag vet vad som krälar på min egen tunga

Det rinner
en droppe vatten
nedför varje finger
på varje hand

Men alla ni, här omkring mig: såna palats av återhållning!

Kan låta mig fyllas av detta,
av horisonten och av en helt förutsägbar längtan

den ritar cirklar runt mig,
och oss,
och oss,
och oss,
och vi växer,
och vi täcker allt,
vi släcker allt,
vi släcker

Alla de vardagliga tingen är på sina platser
Jag ser en fågel genom fönstret, eller om inte så hör jag den
Jag har ett glas vatten brevid mig
Jag har dörrar med handtag

Det jag vill fråga dig är
hur gör du när det är som värst
Vart har du armarna, och tungan
Nacken är den utsträckt
Vad håller du i händerna

Är allt därute som förr

Att bestämma en gång för alla
att det som finns är
rikligt, rättmätigt och givande,
och strömmar emot

Någonting rör sig
mot en slät yta,
kanske hud

Jag är
kall metall, glänsande, och sandpapper
Ett mörker, blårott, varmt för ögat

Denna ö,
en alldeles röstlös sådan,
alldeles stilla
bär den sina ord i små påsar,
sänker dem ner i det grumliga strandvattnet
för att se om de flyter eller sjunker

Sorg kan inte tämjas
Låt den punktera hela kroppen
och sugas in och ut

Jag rör mig och en cirkel blir en
punkt

Hedersomnämning

Sandra Holmqvist

När jag skriver är det poesin som ligger närmast till – det har den alltid gjort. Att skriva poesi är för mig en lockande civil olydnad i språket och ett sätt att bredda, fördjupa, romantisera och fantisera fram livet.

Jag är hemma från och bosatt i Vasa, har studerat svenska och arbetar med språkgranskning och text på olika sätt. Ibland ägnar jag mig åt lajv eller lindy hop. Jag ser alltid fram emot nästa eftermiddagskaffe med nära och kära.

Mythologie moderne

– en diktsvit

Menninkäinen

Ännu en dag på kontoret
Ännu en bussresa hem
med för många tår inklämda i
för trånga stövlar

Äntligen skaka ut manen
rulla ut svansen
hårt hårt uppbunden
under blusen

Jag rätar på ryggen
knäcker kotorna
växer en annan bredd över axlarna
ett annat djup

Det syns inte
men det märks

Jag blir mig själv igen
spottar ut smaken av automatkaffe
blundar mot saknaden efter tallstammar
kärrvatten klippskrevor
öppnar fönstret
det närmaste
jag kan komma

Sirenen

Bruset genom baren,
som en snäcka mot örat,
bränningen, havsdånet,
ebb och flod i spritbräckt blod.

Trycker immiga ölglas mot kinden,
svalkar pannan, längtar efter fukt och väta:
drivved, inte dörrvakt
sjöskum, inte ölskum
snäckor, inte småmynt.

Dränker män i ölstop:
man över bord! man under bord!

Tar fasta på allt
som smakar hav:
svettrand, saltrand, mansnamn.

Minotaurus

en elefant i en porslinsbutik
en minotaur i en skoaffär

jag skohornar mig in i
för långa och för smala stövlar

man får anpassa
man får finna sig i
att befinna sig i
en labyrint med
små dörröppningar
inte gjorda för hovar och horn

näpna grindvakterskor
blickar vänligt medlidande
oförstående

”det här är
det närmaste vi har”

Huldran

Vänder aldrig ryggen till
vinkeln alltid halvprofil
tuvstarrsögon och grodäggssmil
(pärlor, pärlor åt människosvin)

”Alla produkter finns listade
i beskrivningen”

<i>Besame Soft Focus 1952 Powder</i>	(skogsstjärnsstoff)
<i>Maybelline Superstay 24 H Cherry Pie</i>	(kråkbärssaft)
<i>Juice Beauty Phyto-Pigments Primer</i>	(myrsyra)
<i>Lavera Make Up Setting Spray</i>	(träskvatten)

I kommentarer:
”Din framtida pojkvän
blir en lycklig en”

(Jag kunde bli din flickvän
om du bara gav mig chansen)

Bergsfrun

Läkaren säger: Det är inget fel på dina värden
Jag säger: Men jag är ju så trött
Läkaren säger: Så är det ibland

Läkaren säger: Det syns inget avvikande på ultraljudet
Jag säger: Men jag har ju så ont
Läkaren säger: Så är det ibland

Läkaren säger: Det finns ingen orsak att höja dosen
Jag säger: Men jag mår ju så dåligt
Läkaren säger: Så är det ibland

Läkaren säger: Det är inget fel på din livsvilja
Jag säger: Men den vacklar ju
Läkaren säger: Så är det ibland

Så jag drar mig tillbaka från väntrumsalar
mot jordens mörka ögonhål
vänder blicken från det svåra

det må vara hårt och kallt
men det är bekant

Näcken

Näcken anställd som badvakt
kvalifikationer solklara oklanderlig vattenvana
toppkondition kundtjänstkompetens

åh dessa duktiga
med sololja och badmössa
simringar och flytdynor
mjuka handdukar mellanmål
håren tvättade fogar skurade
det är så man kunde drunkna
i allt detta ordnade inrutade

inombords en obönhörlig ström
suger neråt

iskyla kallsupar luftbubblor
hata dra upp
åter-liva-upp
när allt han vill är

ner

ner

ner

Hedersomnämmande

Jag är örnen som kommer till dem som försöker ta något som inte är deras

Sofia Östman

Jag är kvinna 31 år uppvuxen i Katternö, Pedersöre. Efter 10 år i Helsingfors, Kottby så är jag nu tillbaka i Österbotten. Litteratur som tilltalar mig är bl.a Tua Forsströms dikter samt Linda Boström Knusgård och Nathaniel Hawthorns böcker. Mina dikter skapas av livet och naturen.

Jag blev en god människa och började vandra på den rättärdigas
väg.
Vad hände
jo jag gjorde fel om och om och om igen
Det var så lätt att leva rätt på den syndigas stig

Nu sitter vi här
Jag har båda mina händer på din stora hand
Vi sågs senast århundraden tillbaka
Här igen en gång
Har vi lärt oss något
Jo visst har vi det
Nu börjar det

Yemlin min Yemlin
Vad har du nu gjort?
Du samlade dina trupper, ni samlades i grupper
Yemlin, du tänkte att du skulle leva en annan mans liv.
Yemlin, min Yemlin, den gången blev du benådad
Yemlin, min Yemlin, nu är vi här igen.
och vad har du gjort?
du har förrätt och nu lever du mitt liv.
Yemlin, min Yemlin, min kära Yemlin. Du var min käraste.
Nu är allt borta och du lever mitt liv.
Om du är lycklig?
Det är klart du inte är. Du är ju Yemlin men du lever en annan
människas liv.
Yemlin, vet du vem du är?
Yemlin.

Yemlin, jag är så ledsen att du gjorde såhär igen.
Jag saknar dig också.
Men nu vet jag inte vem du är.

Man ska älska sin Gud som man älskar sig själv
Jag har hört man ska älska sin dotter som man älskar sig själv
Man ska älska sig själv som man älskar sin Gud
Du ska älska dig själv som du älskar din son
Kom, låt oss komma och leva ditt liv
Ja låt honom komma och va här med dig
Likst solen en kall midvinter dag skall du låta din son komma och
vara hos dig.

Den första gången vi sågs

Vi satt bredvid varandra tyst
och plötsligt kände jag dig
jag kände en känsla jag ej tidigare känt
trygghet

du pratade ett svårt språk, så svårt att jag inte kunde säga ditt namn
men det gjorde inget
när jag kom hem på kvällen var kontrasten så stor att jag vibrerade
av förfäran

de elaka rösterna såg oss innan vi såg varandra
de viskade och skrek som vildvittorna i barndomens sagor
de hade rosor på magen och fruar som dött i cancer, de spred sin
ånga tjock och grå. En ånga som förvirrar och förblindar. Ljuger
och stannar upp.

I min ensamhet visar jag världen varje dag de saker jag inte kunnat
överkomma.

I min ensamhet kan du se mina misstag.

I min ensamhet kan du se de misstag ja inte kunnat överkomma.

Kära vän kom ihåg, det är du som är solen
Allt gott i värkden du önskar
det är du
När du vandrar längs stranden och känner livet i dig under dig
ovan dig. Det är du.
Solen som ger liv till allt
Det är du
Det är via dig.
Kom så går vi ut tillsammans.
Ut i solen
Kom ta min hand.

Så öm och vacker den är
vintersolen.
Som en skatt vi alla glömt bort.

Jag är en viktoriansk kvinna
Jag har nu på mig funktionskläder och svimmar a förfäran under min
kvällspromenad

Han var den typen av man som hade levt i omständigheter som gjorde honom undergiven.
Livet hade varit tufft.
Han var en god man. Men varje gång man skulle välja i livet. Så valde han fel.
Han skaffade barn med fel kvinna.
Han var otrogen ibland. Men lojal, lämnade henne aldrig.
Han var företagsam, men valde fel partners att arbeta med.
De stal av honom.
Han gjorde allt för sina barn men älskade dem inte.
Barnen kunde inte lämna honom, för de kände att han inte älskade dem.
Han var välutbildad och kreativt lagd. Men varje gång man skulle välja så valde han fel.
Om nätterna slog hans hjärta hårt och han svettades. Våndades.
Under dygnets ljusa timmar höll han godmin. Men i nattens mörker kan man inte ljuga. Under nattens mörka timmar fanns en person långt borta som kände hans vånda, varje uns av vånda kände den andra personen av.
Under dygnets ljusa timmar höll de god min.
Sen kom natten och så höll de på.

Hon låg i sin sång då telefonen ringde
Hon svarade lugnt, sen sa hon "är det du som ringer mig? är det verkligen du?"
Ja det var han som ringde
(för sista gången.)
Andas, för du har bara denna korta stund under regnbågen. Andas nu.

Tidigare prismottagare i Solveig von Schoultz- tävlingen

2023 NOVELLER

I	Ulrika Nettelblad
II	Jessika Kriss Holmlund
III	Marie Metso
Hedersomnämndande	Johanna Dikert Synnöve Rabb

2022 DIKTER

I	Tiina Pitkäljärvi
II	Ricky Lindén
III	Hannele Luhtasela
Hedersomnämndande	Valter Holmström Julia Åman

2021 NOVELLER

I	Louise Agnesdotter
II	Michael Hancock
III	Barbro Björkfelt
Hedersomnämndande	Marie Metso Ida Ståhl

2022 DIKTER

I	Annakaisa Suni
II	Gunilla Malm
III	Sara Ebersson
Hedersomnämndande	Emma Kanckos Sara Nyman

2019 NOVELLER

I	Otto Donner, Helsingfors
II	Cecilia Langels, Vasa
III	Marika Aminoff-Sundell, Esbo
Hedersomnämndande	Eva Höglund, Åbo Christa Nordlund-Hiltunen, Åbo

2018 DIKTER

I	Ann-Charlotte Palmgren, Åbo
II	Isabella Grüssner-Sarling, Pålseböle
III	Johanna Evenson, Hammarland
Hedersomnämndande	Louise Agnesdotter, Helsingfors Eva Spikbacka, Hägersten, Sverige

2017 NOVELLER

I	Mats Backström, Jakobstad
II	Maria Kallio, Korsholm
III	Ulrika Hansson, Helsingfors
Hedersomnämndande	Christa Nordlund-Hiltunen, Åbo Evelina Wilson, Esbo

2016 DIKTER

I	Rickard Eklund, Vörå
II	Malin Slotte, Helsingfors
III	Camilla Thelestam, Helsingfors
Hedersomnämndande	Bodil Granö, Esbo Linda Smith, Åland

2015 NOVELLER

I	Susann Uggeldahl, Esbo
II	Maria Rönnqvist, Jakobstad
III	John Christian Nordman, Pörtom
Hedersomnämndande	Nina Brander Källman, Östhammar Johan Fagerudd, Vasa

2014 DIKTER

I	Sebastian Johans, Uppsala/Mariehamn
II	Åsa-Maria Berg-Levinsson, Fristad
III	Lisa Sjöholm, Stockholm
Hedersomnämndande	Margaretha Sillander, Malax Linda Smith, Sund

2013 NOVELLER

I	Ann-Sofi Carlsson, Vasa
II	Solveig Eriksson, Helsingfors
III	Ann-Christine Snickars, Åbo
Hedersomnämndande	Christa Nordlund-Hiltunen, Åbo Iris Backlund, Esbo

2012 DIKTER

I	Karin Erlandsson, Mariehamn
II	Sonja Nyström, Åbo
III	Kristian Brunell, Jakobstad
Hedersomnämndande	Lotta Sanhaia, Helsingfors Ann-Christine Snickars, Åbo

2011 NOVELLER

I	Ulf Överfors, Jakobstad
II	Ann-Helen Berg, Åbo
III	Isa Fellman, Helsingfors
Hedersomnämndande	Sonja Ahlfors Maria Ingman, Sibbo

2010 DIKTER

I	Katarina Schmidt, Helsingfors
II	Lotta Wilenius, Karis
III	Ulrika Gustafsson, Hägersten
Hedersomnämndande	Johanna Boholm, Jomala Aysha Andersson, Helsingfors

2009 NOVELLER

I	Solveig Eriksson, Helsingfors
II	Iris Backlund, Esbo och Maria Lönnberg, Esbo
III	Maria Grundvall, Helsingfors
Hedersomnämndande	Anna Olsoni-Broman, Sibbo

2008 DIKTER

I	Katarina von Numers.Ekman, Kyrkslätt
II	Christel Sundqvist, Vasa
III	Katherine Laurent, Åbo
Hedersomnämndande	Mia Frank, Åbo

2007 NOVELLER

I	Katherine Laurent, Åbo
II	Monica Fjällström, Pargas
III	Monica Cleve, Helsingfors
Hedersomnämndande	Susann Uggeldahl, Esbo Christel Sundqvist, Vasa

2006 DIKTER

I	Utdelades inte
II	Mary Kuusisto, Ekenäs
III	Rebecca Crichton-Nylund, Kvevlax
Hedersomnämndande	Kitty Wright, Kimito

2005 NOVELLER

I	Mia Franck, Åbo
II	Olav Lönnbäck, Karleby
III	Camilla Ahlström-Taavitsainen, Helsingfors
Hedersomnämndande	Mikael Henriksson, Borgå Katherine Laurent, Åbo Puck Sumelius, Helsingfors

2004 DIKTER

I	Anna Gullichsen, Sjundeå
II	Gun Andersson/Wilhelms, Pedersöre
III	Camilla Lindberg, Tenala
Hedersomnämndande	Helena Kallio, Fiskars Maria Lönnberg, Esbo

SFV:s litterära tävlingar

Syftet med SFV:s litterära tävlingar är att främja intresset för att skriva skönlitteratur. Det finns två tävlingar: Arvid Mörne-tävlingen (för under 30-åringar) som instiftades 1986, och Solveig von Schoultz-tävlingen (för de som fyllt 30) som instiftades 2004.

Vartannat år gäller tävlingarna dikter, vartannat år noveller. Arvid Mörne-tävlingen utlyses i oktober, tävlingstiden går ut i mitten av januari, och prisutdelningen sker i maj. Solveig von Schoultz-tävlingen utlyses i januari, tävlingstiden går ut i mitten av april, och prisutdelningen sker i september.

Båda tävlingarna har samma prissummor: I pris 5 000 euro, II pris 3 000 euro och III pris 2 000 euro.

Förstapristagarna erbjuds även en kortkurs i skrivande på Nordens folkhögskola på Biskops Arnö i Sverige. Kortkursen äger rum på sommaren och pågår cirka fem dagar. Därutöver får alla som premierats i SFV:s litterära tävlingar också delta i ett skrivarseminarium. SFV förbehåller sig den första publiceringsrätten till de prisbelönade tävlingsbidragen.

Med sin naturlyrik etablerade **Arvid Mörne** (1876–1946) skärgården och kustbygderna som finlandssvenskarnas eget poetiska landskap. Han hörde också till de mest respekterade bland ”den svenska jordens” ideologer, som ville bygga upp ett folkligt, finlandssvenskt och patriotiskt nationalmedvetande.

Men för det svenska ekonomiska och politiska etablissemanget framstod Mörne i många avseenden som oppositionell person. Det var inte bara mot AKS och äktafinnsk svenskfientlighet som Mörne höjde sin berömda djupa malmstämma; också mot Lapporörelsen och dess svenska gynnare, mot högerradikalism i allmänhet och även mot de kommersiella intressenas kulturella förmynderi yttrade han sig både som diktare och publicist. Mörne var också Finlands mest framträdande representant för den nordiska demokratins ”beredskapsdiktning” mot de totalitära tendenserna i 1930-talets Europa.

Redan som ung hade Mörne väckt uppmärksamhet med sin friska men ännu något oviga lyrik, men av den samtida konservativa kritiken ställdes han i skuggan av andra diktare. Senare bedömare har med skäl vänt på rangordningen.

Solveig von Schoultz (1907–1996) nådde konstnärligt mästerskap både som lyriker och som novellist. Hon debuterade år 1932 med ungdomsromanen *Petra* och silverapan, som följdes av romanen *December fem* år senare. Hennes första diktsamling *Min timme* utkom 1940. Kriget hade stor betydelse för henne, liksom för många av de kvinnliga författare som debuterade på 1930-talet, vilket framgår av den självbiografiska *Längs vattenbrynet* från 1992. Litteraturkritiken har i efterhand uppmärksammat att von Schoultz vid tiden för sin debut drogs till modernismen, som i början av 1940-talet var mycket omstridd.

Inom litteratur- och kvinnoforskningen har man fäst uppmärksamhet vid att von Schoultz utforskade ”samhällsmodern” – en kvinnotyp som ofta förekommer i kvinnotexter från kriget och efterkrigstiden. Solveig von Schoultz skildrar, ofta med en viss ironi, moderskapets många aspekter: från lycka till självuppoffring och åsidosättande av egna behov. Under hennes långa författarbana bemöttes detta på olika sätt. Under de första årtiondena fick hon god kritik för sin psykologiska insikt och sina kunskaper om kvinnor och barn. Under könsrollsdebatten på 1970-talet var kritiken njuggare, medan hennes texter senare bemötts med uppskattning även från feministiskt håll.

VINNARSKRIBENTER | 2024

Aja Lund

Sofia Rönn

Lotta Djupsund

Sandra Holmqvist

Sofia Östman

Solveig von Schoultz-tävlingen

Syftet med SFV:s litterära tävlingar är att främja intresset för att skriva skönlitteratur. Det finns två tävlingar: Arvid Mörne-tävlingen (för under 30-åringar) som instiftades 1986, och Solveig von Schoultz-tävlingen (för de som fyllt 30) som instiftades 2004.